

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **S. B.**, zast. zákonnou zástupkyní T. K., zast. Mgr. Pavlem Kužílkem, advokátem se sídlem Smetanova 1784/5, Přerov, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída T. Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2020, č. j. KUZL 75879/2020, sp. zn. KUSP 64045/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2021, č. j. 62 A 5/2021 - 47,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se podanou žalobou u Krajského soudu v Brně domáhala zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného. Tím bylo zamítnuto jako nepřipustné (podáno neoprávněnou osobou) odvolání T. K. (zákonné zástupkyně žalobkyně – matky) proti rozhodnutí Církevní základní školy a mateřské školy ve Zlíně ze dne 7. 9. 2020, č. j. CMSZL 138/2020, reg. č. ZSC/2020/242. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně přijata od školního roku 2020/2021 k základnímu vzdělávání, a to na základě žádosti podané otcem a na základě nahrazeného souhlasu matky usnesením Okresního soudu ve Zlíně ze dne 26. 8. 2020, č. j. P43/2020-306, 27 P a Nc 252/2020.

[2] Krajský soud žalobu odmítl. Ztotožnil se s názorem žalovaného, že odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou (matkou žalobkyně a nikoliv žalobkyní samotnou). Žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky před podáním žaloby, která je tak nepřipustná podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá usnesení krajského soudu a namítá, že žaloba byla odmítnuta nezákonně, neboť soud nesprávně posoudil právní otázku a usnesení je nepřezkoumatelné.

[4] Stěžovatelka krajskému soudu vyčítá, že se vůbec nevypořádal s námitkou nicotnosti správních rozhodnutí. Nereflektoval ani to, že stěžovatelka se domáhá prohlášení nicotnosti i z toho důvodu, že bylo zrušeno výše citované usnesení Okresního soudu ve Zlíně nahrazující souhlas matky. Pokud nicotné rozhodnutí nevyvolává žádné právní účinky, nelze správní žalobu podle stěžovatelky odmítnout jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) téhož předpisu. Zároveň nicotné správní rozhodnutí nemůže určit okruh účastníků řízení a tak může žalobu podat přímo stěžovatelka.

[5] Dále stěžovatelka rozporuje závěr o tom, že nevyčerpala řádné opravné prostředky. Z podaného odvolání totiž vyplývá, že na první straně je stěžovatelka (a nikoliv její matka) vždy uvedena jako účastnice řízení.

[6] V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka dodává, že jí zároveň nebylo umožněno se seznámit s podklady pro rozhodnutí. Z toho důvodu je rozhodnutí žalovaného nezákonné a navrhuje „*napadené rozhodnutí krajského soudu zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení*“.

[7] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil s napadeným usnesením a námitky stěžovatelky považuje za neopodstatněné. Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[10] Předně soud poznamenává, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení, kterým byla žaloba odmítnuta, je možné uplatnit pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (např. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS; nebo nejnověji ze dne 27. 10. 2021, č. j. 5 Afs 319/2020 - 42, odst. [11]).

[11] Krajskému soudu se nedá vytknout, že se v předcházejícím řízení nezabýval námitkou nicotnosti, jak činí stěžovatelka. Nemá totiž pravdu, když tvrdí, že nicotné správní rozhodnutí lze napadnout žalobou i bez vyčerpání opravných prostředků.

[12] Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, vyslovit nicotnost „*úkonu správního orgánu tak může soud pouze v případě řádného podání žaloby proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., pokud jsou splněny všechny podmínky předepsané pro tento typ soudního řízení, včetně vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení*“ (rozsudek NSS ze dne 4. 10. 2013, č. j. 4 As 113/2013 - 30, odst. [16]; obdobně pak i usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 - 65, odst. [59], č. 2837/2013 Sb. NSS; nebo nověji např. rozsudek NSS ze dne 9. 9. 2021, č. j. 8 As 61/2021 - 32, odst. [11]).

[13] Nejvyšší správní soud se dále, po důkladném prostudování spisu správního orgánu, ztotožňuje s krajským soudem ohledně závěru, že odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou (tj. zákonnou zástupkyní stěžovatelky – matkou). Zjištění, která jsou v napadeném usnesení prezentována a kterými je tento závěr podložen (body 6. až 11.), odpovídají obsahu správního

pokračování

spisu. Pokud je odvolání nadepsáno „*odvolání zákonného zástupce* [...]“, jsou v něm použity obraty „[...] *podává zákonný zástupce prostřednictvím právního zástupce* [...]“ nebo „*zákonný zástupce namítá*“, či plná moc pro zastupování v řízení je udělena advokátovi přímo T. K. (matkou) jako účastníci řízení, nezbyvá kasačnímu soudu, než se se závěrem krajského soudu ztotožnit.

[14] Tento závěr nemění ani to, že stěžovatelka je na odvolání uvedena jako účastník řízení, jak je namítáno v kasační stížnosti. Odvolání totiž musí být podáno jménem stěžovatelky, neboť jak již poukázal krajský soud, rozhodnutí o přijetí nezletilého dítěte do základní školy se dotýká práv dítěte a nikoliv jeho zákonných zástupců (srov. bod 5. napadeného usnesení a tam obsáhle citovanou judikaturu).

[15] Kasační soud z výše uvedených důvodů konstatuje, že krajský soud postupoval správně, pokud nejdříve zkoumal naplnění procesních podmínek pro řízení před soudem, a vzhledem k jejich nesplnění se žalobou (vč. žalobní námitky nicotnosti) dále nezabýval. Závěr o nevyčerpání opravného prostředku přímo stěžovatelkou je nadto taktéž správný.

[16] Ostatním kasačním námitkám se Nejvyšší správní soud nevěnoval, neboť nespádají pod důvod v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., v důsledku čehož jsou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelné.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu